

Mijn kanotochten 2020

24 april: Heech-Âldegea-Westhim-Easthim-Drylst-Heech: 28 km

's Ochtends om 9.30 uur zijn we, Ronald en ik, in de nieuwbouwwijk, links van de Skatting in Heeg opgestapt. Een mooie voorjaarsdag, met veel zon en een

matige wind. We gingen via de Djippesleat, Rintsjepoel, Palsepoel en de Skûtelpoel. Aan de Skûtelpoel woont Hans Wiegel, voormalig politicus en buiten in de het zonnetje te lezen en te genieten van zijn sigaar, zonder sigaar geen Hans. Toen ik nog als secretaris van de ondernemingsraad bij Staatsbosbeheer werkte, was Hans een periode voorzitter van de Raad van Toezicht. Zodoende had ik jaarlijks een aantal keren overleg met hem. Een boeiende man. Tegelijk gingen onze handen in de lucht als groet. Hierna ging het via de Idzegeaster poel naar Âldegea. Er waren weinig boten op de Âldegeaster Brekken. We staken de brekken noordwest

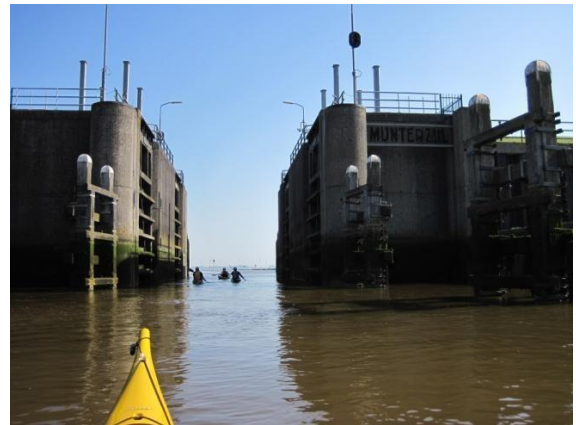
waards over richting de Sipkemar Voor het spoor hebben we gepauzeerd en de lunch genuttigd. Een mooie plek, naast het fietspad van Âldegea naar Workum. Via de Sipkemar en Reidmar kwamen we De Kat en Westhim. Wat zijn dit mooi poelen. Alleen onze kano's en verder een en al rust, mateloos genieten. Via de Wymerts, Abbegeasterketting kwamen we in Easthim. Mooie plaatsen aan het water. Via de Easthimmer Mar kwamen we in Nijezijl. Ja en dan nog de Wymerts via Osingahuzen naar Heech. Wat is dat een recht toe rechtaan, pokke, eind. Na 28 km kwamen we weer bij de auto's. Zo'n 1^e tocht is wel weer even wennen, maar reden voldaan weer naar huis.

9 mei: Dollardtocht: Termunterzijl – Nieuwe Statenzijl: 42 km

Klaas Hofman heeft deze tocht uitgeschreven en deze stond nog op mijn bucketlist.

Al om 6.00 uur opgestaan, ingepakt en om 6.30 uur vertrokken naar Easterlittens. Samen zijn we, Ronald en ik, vertrokken naar Termunterzijl. Na anderhalf uur waren we ter plekke. We werden er om 9.00 uur verwacht. Er kwamen steeds meer auto met kano's. De ploeg werd uiteindelijk 14 personen

groot. Vanuit heel het land kwam men. Sommigen maakten er een kanoweekend van. Een leuk gezelschap. Klaas legde de tocht uit. We hebben te maken met eb en vloed. Het hoogteverschil is gemiddeld 3,5 meter. We vertrekken met opkomend water en hebben de stroom mee naar Nieuwe Statenzijl, zo'n 21 km. Bij terugkomst vertrekken we met afgaand water en omdat het water zo snel afvoert moeten we bij de monding direct om de kop van de 1^e strekdam bij Termuntenzijl naar binnengaan. Missen we die, dan zullen we grote problemen ervaren om de haven te bereiken. Klaas vertelde ook dat de vaarten die uitkomen in de Dollard aan de zuidkant steeds meer dichtslibben. Om 10 uur was het dan zo ver. In groepjes van 4 vertrokken we. Toch wel een beetje spannend, hoe zou ik het hoogte verschil ervaren en wat zouden we tegenkomen. Het was heel rustig weer, bewolkt windkracht 2 met later op de dag naar windkracht 4.

Op een gegeven moment zagen we aan de Duitse kant de stad Emden liggen. Even verderop zagen we een rondvaartboot die stil lag en na een poosje weer weg ging. Toen wij daar kwamen lagen er allemaal rozen en een bloemenkrans op het water. Het water was als een spiegel zo glad en dit was een heel

bijzondere ervaring. Hier was waarschijnlijk as van een overledene uitgestrooid.

Even later zijn we even, op een nog droog stuk, voor anker gegaan voor een kleine pauze. Ondertussen gadegeslagen door een zeehond. De zeehond was zeer nieuwsgierig en kwam steeds dichterbij. Een prachtig gezicht.

Rond het middaguur bereikten we Nieuwe Statenzijl. Het was nog niet zo eenvoudig om aan wal te komen. Een spekgladde aflopende stenen oever. Maar het lukte een ieder. Na de lunch, er werd ook nog getrakteerd op heerlijk eigen

gemaakte appeltaart, hebben we nog even bij het grote sluizencomplex gezien.

Nieuwe Statenzijl is het uiterste noordelijk puntje van Nederland. Het complex bestaat uit een schutsluis voor de scheepvaart en uit een visvriendelijke spuisluis. Deze sluis is de verbinding tussen de Dollard en de Westerwoldse Aa en grenst aan Duitsland. Aan de Dollard kant bevindt zich een kleine jachthaven. Vanaf de sluis zie je de vogelobservatiehut "De Kiekkast".

We zijn even in Duitsland geweest. Een mooi gebied, met aan beide kanten van de Dollard, fietspaden. Zo rond 15.30 uur begon het eb te worden en konden we de terugreis aanvangen. Bij het instappen ging een dame te water. De wind nam ondertussen toe tot kracht 4 vanuit het noorden. Bij stroom mee en wind tegen krijg je hoge golven. Ter hoogte van Emden waar het water van de Eems ook nog eens afgevoerd werd, waren het pittige golven. Toen we weer westwaarts keerden en op de platen kwamen werden de golven al weer vlakker. Bij de

ingang van Termunterzijl zijn we bij de kop van

de strekdam gelijk inlands gevaren. Het ging allemaal prima. Tegen zessen hadden we de kano's weer op de auto en gingen velen nog even een gebakken visje scoren bij de haven. Tegen negenen was ik weer thuis. Het was een fantastische dag, een ervaring rijker.

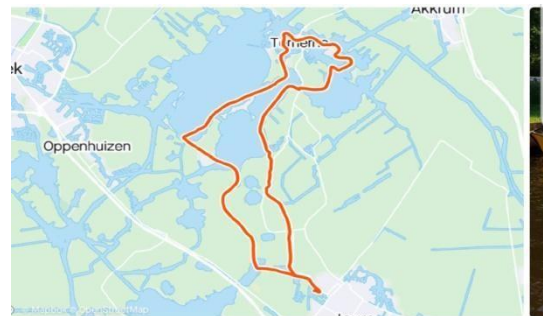
14 mei: Rietschar- Sneeker Potten: 25 km

Ronald en ik hebben 's middags een tochtje gedaan vanaf mijn woonadres. Via de Wâldfeart Broeresleat, Houkesleat het natuurterrein richting de Potten in. Het is een bepaalde route die je moet weten. Je kunt niet even dwars oversteken dan heb je grote kans dat je vast komt te zitten in de klei. Je bent daar één met de natuur. Bij De Gouster Hoppen hebben we gekluund en de kano's voorbij de brug/gemaal weer in het vaartje te water gelaten. Helaas was er geen in- en uitstap plaats. Doorpeddelend tot aan de Tersoalster Sylroede, aan het eind was

ook geen in- en uitstapplaats. Wel aan de kant van de Tersoalster Sylroede. Waarschijnlijk mag dat stuk in het broedseizoen niet gevaren worden. Zeker weten we het niet. Het was nu nog bevaarbaar maar over een maand zal de route al veelal dichtgegroeid zijn. Een prachtige route maar dan wel in het voorjaar. Via de Snitser Mar en de Houkesleat zijn we terug gevaren.

30 mei: Joure-Terhorne: 25 km

Op vrijdag deed Leo Mos een oproep om even een zwerftochtje naar Terhorne,

Afstand
25,08 km

Gem. snelheid
6,1 km/u

Verstreken tijd
5:39:50

Max. snelheid
12,6 km/u

via de poelen etc. te

maken. De opkomst was overweldigend. Leo, Marleen, Fredy, Roelof, Pieter, Albert, Sjouke, Bas, Ronald, Jan Kleefstra, Atte en ik. Je merkte dat iedereen nu het virus wat op z'n retour is wel even wilde kanoën. Om 10.00 uur zijn we vertrokken. Wel moesten we nog afstand van elkaar houden, maar in de kano is dat geen probleem. Na een tussenstop bij de Heerenzijlbrug zijn we de brug gepasseerd en over de poelen, via het Kameleondorp, door Terhorne gegaan. Voor het PM kanaal zijn we door een duiker het vakantiepark in gevaren. In de Sâltpoel ligt een eilandje waar een (nieuwe) kanosteiger ligt van de Marrekrite. Hier hebben we de lunch genuttigd. Via de zuidkant van het Sneekermear, Josterfeart, Noarder Alde Wei kwamen we rond 15.00 uur weer bij ons clubgebouw. Een hele mooi route, prima kanoweer: half bewolkt, windkracht 3. En wat was het fijn om weer eens met elkaar te varen. Helaas zal het virus de rest van het seizoen bepalen.

19 juni: Lauwersmeer: 24 km

Na een voorspoedige reis zijn Ronald en ik om 10.30 uur vertrokken van het recreatieterrein ten zuiden van Lauwersoog. Het was half bewolkt, noordwest, windkracht 3 oplopend naar 4. Via het Nieuwe Robbengat vaarden we langs de grote sluizen. Lunchtijd waren we in Esonstad. Na de lunch hebben we het uitgestorven dorp nog bezichtigd. Het is wel een drama hoor als je dit zo ziet. Voorheen waren het allemaal toeristen en nu zo. We

konden nog wel een overheerlijk ijsje scoren en gingen daarna om de zuidelijke Ballastplaat via het Oude Robbengat weer terug. Je mag in het Lauwersmeer niet overal varen. De borden geven het wel aan, een boete is snel gescoord. Het ging ons prima af. Er was weinig scheepvaart. Vlakbij de sluizen was een groep nieuwsgierige paarden die het wel interessant vonden dat er twee kanoërs langs kwamen. Om 15.30 waren we weer bij de auto. Dan is het nog een uurtje rijden naar huis. Een mooi tocht is weer gemaakt.

18 juli: Lemmer – Hege Gerzen: 24 km

In de vakantieperiode zijn er geen tochten gepland en ik wel zin in een tochtje had, heb ik maar even een appje uitgedaan. Watze, Ronald en Siep reageerden en zo zijn we om kwart over 9 naar Lemmer vertrokken. De weersvoorspellingen waren prima: veel zon, 23 graden, zuid-zuid westen wind en windkracht 3. Bij Lemmer Beach hebben we de auto's geparkeerd en de kano's over het strand naar het IJsselmeer gedragen. Dat is altijd een vervelende klus, het is toch wel een eindje en omdat het zand rul is heb je niets aan een karretje. Rond 10.00 uur zijn we vertrokken. Rechts was het Woudagemaal en de grote sluizen. We moeten eerst zuidwaarts om buiten de gele boeien te blijven die het natuurterrein afbakenen. Je kunt ook niet vlakbij de oever langs omdat je dan droog komt te vallen op de platen. Na goed 2 uren varen konden we naar het noorden afbuigen en kwamen we bij de Hege Gerzen. Het was er aardig druk met zonzonbidders en dan geven kanovaarders toch wel wat reuring. Na de lunch dezelfde route terug. Om half vier waren weer bij het Lemster strand. De

kano's moesten weer naar de auto's gedragen worden. Het voelde of waren de

kano's zwaarder geworden.

1 augustus: Stavoren – Lemmer: 27,5 km

Omdat we in voorbereiding zijn op de tocht in Zeeland was het gewenst om toch wat ervaring op groot water op te doen. Jan Kleefstra, Peter Gerritsen en Ronald reageerden op de oproep van zondag. Het weerbericht gaf toen zuidoosten wind, windkracht 3 en zonnig. Om half negen hebben we de kano's opgeladen en de route besproken. Het weerbericht was nu wel anders, de wind was gedraaid naar het west-zuid-west, windkracht 3 oplopend naar 4 en bewolkt, temperatuur 23 graden. We besloten om in Stavoren te starten. We vertrokken met 4 auto's naar Lemmer en hebben daar 2 auto's achtergelaten. Met 2 auto's en 4 kano's zijn we naar Stavoren gereden.

We zouden eerst vertrekken vanaf het strand maar de golven waren er hoog, lager wal. We zijn aan de andere kant in de luwte van de strekdam vertrokken. Bij het verlaten van de monding kregen we de golven behoorlijk tegen, even schakelen en naar links afbuigen. We hadden de wind schuin achter ons. Zo gingen we langs Laaksum. We moesten ook hier ruim uit de kust blijven ivm de vogelreservaten. Via gele betonnen werd dit aangegeven. De glooiende Gaasterlandse kust is mooi om vanaf het water te zien. De kitesurfers bij de kliffen, een prachtig gezicht. Om 12.15 uur kwamen we bij de Hege Gerzen en hebben daar de boterhammen genuttigd. Het was bewolkt maar de temperatuur was prima. Het lokte veel mensen naar het strand. Om één uur zijn we weer

vertrokken naar Lemmer. We hadden de wind mee en hadden een behoorlijk snelheid zo'n 8 km per uur. Menig zeiljacht voeren wij voorbij. Op het Lemster strand was het erg druk met badgasten. Jammer dat de zon verstek liet gaan. Na de kano's opgeladen te hebben zijn we naar Stavoren gegaan om de andere twee auto's weer op te halen. Een hele mooie tocht maar wel veel gedoe met het vervoer.

15 augustus: Sneek – Terhorne: 28 km

Voor deze zaterdag stond Sail Amsterdam op de vaarkalender. I.v.m. het coronavirus is Sail Amsterdam niet doorgegaan. Dan maar wat alternatiefs bedenken. We hadden al een groot stuk Friese kust gevaren. Alleen het stuk Stavoren - Makkum nog niet. De weersvoorspellingen waren prima: westenwind, kracht 3, zonnig en 25 graden. Wat wil een kanoër

nog meer. Maar ja niets is veranderlijker dan het weer. In de loop van de week werd er voor zaterdag veel regen en onweer verwacht en ja dan ga je het grote water niet op. De tocht is geannuleerd.

Toch hebben Ronald en ik een mooie tocht gedaan van Sneek, via de Brekken, over het PM-kanaal, via het Stobberak, Jurjensleat en de Dotte naar de Snitser Mar. Bij de Sijbessleat lag de zoon en 3 kleinkinderen van Ronald met een huur zeiljacht. Op de

Grutte Griene hebben we de lunch genoten. Daarna over de Snitser Mar naar de Heerenzijl brug. Het wolkendek was soms zeer dreigend. We konden zien dat er verderop regen naar beneden kwam. Via de Terkaplerster Puollen zijn we door Terhorne gevaren. Door de sluisen in het PM -kanaal zagen we al dat de lucht asgrauw werd. De Potten kon je niet meer zien. Als een speer gingen we linksom naar het strand waar een restaurant is. Hier hebben we koffie gedronken, terwijl het water met bakken neer kwam. Na een half uurtje was het weer droog en zijn we naar Sneek gevaren. Er stonden mooie golven op de Snitser Mar. Boven Sneek was de lucht nog steeds inkt zwart. We zijn droog op de Rietschar gekomen. Het bleek dat het bij ons thuis 2 uren geregend heeft en er is 28 mm regen gevallen. Soms zit het tegen nu zat het ons mee.

5 september: Lelystad - Marker Wadden: 15 km

Helaas moest Leo Witjes, de organisator van deze tocht, zich ziek afmelden. En heb ik de organisatie verder op mij genomen. De weercondities waren toen nog prima, windkracht 3 uit het westen, 19 graden. Weeronline gaf het rapportcijfer 7. Echter in de loop van de week kan dit natuurlijk nog wel wijzigen. Omdat het "groot" water is, is vrijdag definitief bepaald of de tocht door kon gaan. Vrijdag gaf het weerbericht aan dat de wind toe kon nemen naar een 4.

Dus toch maar doorgaan. Siep Vellinga, Peter Gerritsen, Ronald le Rutte en ik zijn met 2 auto's naar Bataviastrand, Markerstrekdam 1, Lelystad gegaan. Dit was een nieuwe instapplaats voor kanoërs. En een paar kilometer dichterbij ons doel. Het strand was nog verlaten toen wij vertrokken. Ronald had de marifoon aan. Al snel kwamen we uit de luwte van de pier en kregen we behoorlijke golven schuin van voren. Starten van lager wal, het kon dus alleen maar meevallen. Nou nee dus. De golven werden steeds hoger doordat de wind toenam. Ook kregen we een niet voorspelde bui op ons dak en kwam de regenboog tevoorschijn. Een mooi schouwspel. We hadden de vogelkijkhut op de Marker Wadden als markeringpunt. Na een kleine 2 uren zeer intensief peddelen bereikten we de haven waar we uit de wind aan wal gingen. Een uur en 3 kwartier over 7,5 kilometer zegt wel wat. "De Marker Wadden is een uniek natuurgebied in ontwikkeling. De natuureilanden worden aangelegd met zand, klei en slib uit het Markermeer. Dit grote project draagt bij aan het natuurherstel van het Markermeer. Op deze nieuwe groep eilanden met natuurlijke oevers komt nieuwe natuur tot ontwikkeling. Zowel onder als boven water. Een natuurparadijs voor vissen en vogels en een heerlijk recreatie-eiland." Vlakbij een vakantiewoning gingen we aan land. De tuinstoelen konden wij zo gebruiken en hebben onze boterhammen daar genuttigd. Een vrijwillige terrein opzichtster van Natuurmonumenten kwam langs, vond het stoer wat wij deden, en vroeg of wij onze bijdrage van € 4,20 wilden betalen bij het havenkantoor. Dit hebben wij uiteraard gedaan. We hebben een korte wandeling over het eiland gemaakt en hebben de omgeving via de kijkhut verkend. Een schitterend uitzicht. Om half 2

zijn we snel weer vertrokken, ook omdat de wind nog meer zou toenemen. We gingen uit de haven links om en kregen de golven schuin van achteren. De wind was ietsje gedraaid naar het noordwesten. Langs het eiland zaten we op lager wal, feitelijk de hele tocht, want verderop had je de dijk van Lelystad naar Enkhuizen. De golven werden steeds hoger. Zat er een golf tussen jou en je buurman dan zag je de buurman even niet. Heel heftig en dan rijst de vraag: kan iedereen dit aan. Halverwege sloeg mijn buurman om. Ik had moeite om mijn kano in zijn richting te krijgen. Zou ik de oefeningen van de zwembad-cursus kunnen toepassen met deze golven? Het was net of zat je op een steigerend paard, zo heftig. De kano op de kop en legen met die hoge golven was ook nog een hele kunst en via het achterdek lukte het om er weer in te komen. Met de handpomp werd het laatste water weggepompt. En kon de reis worden voortgezet. Bij het strand moesten we ons door een woud van kitesurfers manoeuvreren. Nu waren we binnen een uur weer op het strand. Bij meting bleek dat het windkracht 5,4 was. Een hele mooie ervaring rijker.

10 oktober: Joure-Rietschar 3 Sneek: 27,9 km

We zouden om 9.45 uur vertrekken maar er kwam een klein buitje over zodat we eerst nog een bakje koffie in het clubgebouw genoten hebben.

Iets na tien vertrokken we: Atte, Leo Mos, Luuk de Vries, Henk Hidding en ik. Ronald zou later starten en de kortste route naar Sneek nemen. De weersvoorspellingen waren in het begin van de week nog prima: windkracht 3, west en 15 graden.

Vrijdag gaf het weerbericht veel 10 millimeter regen aan. Het bleek op een klein buitje na op de Jouster Sylroude, droog. Wel hebben veel buien ons gepasseerd en hebben we de regenboog gezien. De route was: Jouster Sylroude; Noarder Alde Wei; Gudzekop; Holle Grêft; Eaterbrêgesleat; door Twellingea en Oppenhuizen; Broeresleat; Wâldfeart; Rietschar 3, 12,5 kilometer. Bij aankomst lagen er al 2 kano's op de steiger: Ronald en Albert gebroederlijk naast elkaar. Minke had de pan snert al warm en onder het genot van een kop snert werd de lunch genuttigd. Wegens corona een aantal in de huiskamer en een aantal heerlijk in het zonnetje buiten op het terras. Na een uurtje zijn weer ingescheept en een andere route genomen in verband met beschutting tegen de westenwind die toenam. Via de Wâldfeart; Wite Brekken; De Moddrige Ryd, Easterwymerts, Âldhof, PM-kanal, Jaansleat, Langwarder Wielen; Noarder Alde Wei en Jouster Sylroude weer terug naar het clubgebouw. Over de Langwarder Wielen hadden we voor de wind en bij het hoge viaduct was het nog even goed schipperen. Het water moet daar door een nauwe doorgang en het klotst tegen de harde

walbeschoeiing weer terug. Om 16.00 uur waren we bij het clubgebouw, hebben daar koffie gedronken en de alternatieve snerttocht nog even geëvalueerd.
Een

geslaagde

kanodag.

Mient